

(המשך מעמוד 29)

בלתי מה שאני אוהב, זה נתן לי להיות עצבני, מאוד התעצבנתי ושברתי כוס ומאפרה.
שריטות ארוכות על רגליה וחזה של שולה מעידים כי רטמן השתמש בשבר רייהזוכית כדי לשרוט אותה. לדבריה של שולה, כאשר התנגדה לקיים איתו יחסיימין שבר את המאפרה, קירב שבר זכוכית לאיברימינה ואיים עליה. אחר כך קרע את הגרביונים שלה (שהוצגו בכיתה המישפט), ושרט את רגליה וגופה בזכוכית.
תעודות רפואיות וצילומים של ה-

(המשך מעמוד 21)

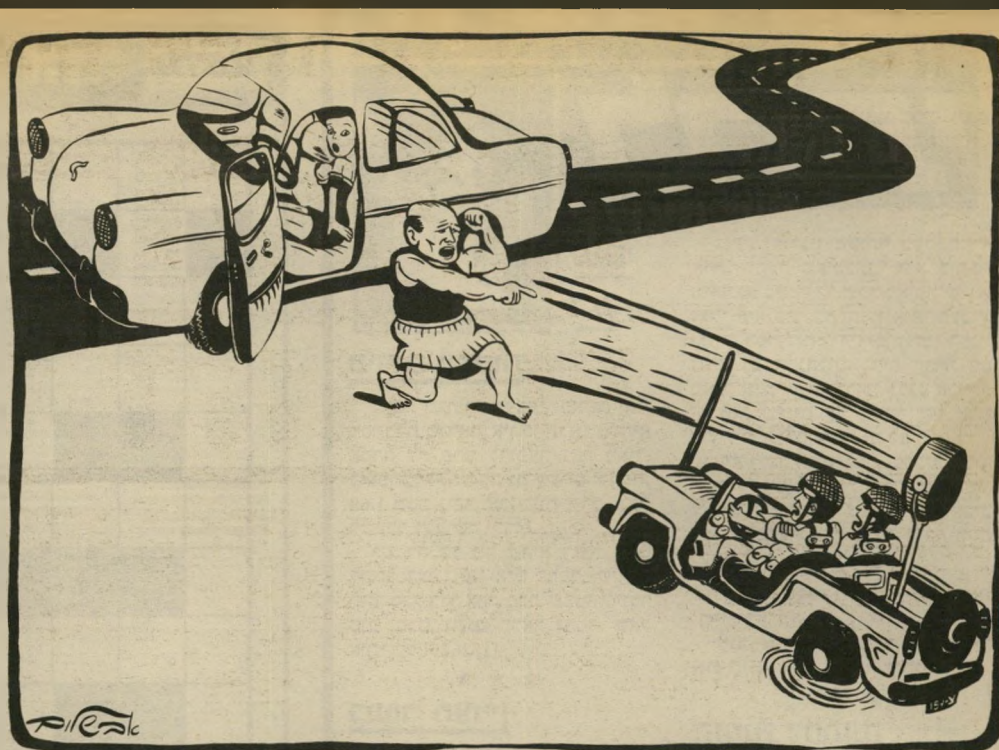
לבוזגלו תחושתינגם כלפי המישטרה. אני חושב שהיו צריכים לעצור אותי לשבועי-שבועיים כמסימום, אבל לא ל-90 יום. עצרו כאן הרבה אנשים ליום יומיים. למה אני שונה?

„שרמוטה, זונה!”

ב עבר היה בוזגלו מסוכסך עם המישטרה. הוא עסק בפריצות וכי סמים, ושמו היה יודע למישטרה. אך רצח זה לא רגיל. רצח זה דבר רגיש, הוא אומר. אם הייתי יודע מי זה היה הייתי אומר, הייתי מספר. אני מתנגד לרצח, ובמיוחד לרצחילדים. זה לא התפרצות או משהו כזה. רצח ילד קטן

„אני מתנגד לרצח, במיוחד לרצחילדים. זה עובר כל גבול. זה אסור!”

זה עובר כל גבול. זה לא צריך להיות דבר כזה, זה אסור!
בי 27 בנובמבר הוא שוחרר ממעצרו,

„הדלת נפתחה בחוזקה, דמות גברית בלבוש נשי פרצה החוצה...”

קור שלישי. באותו לילה, הגיע גבר כמשאית גדולה לצומת מול המיגרל. הצומת היוותה את מקום המיפגש החביב ביותר על הזונות הפנויות, והיא שכנה כ-100 מטר מרכב הגולן, מקום המיפגש החביב ביותר על הסרטורים הפנויים.

הגבר התבונן בזונות למטה ממרומי משאיתו, הפשיל את מיכנסיו, תפס את אשר תפס, והתחיל ליהנות מהנוף הר מתרע לפניו, ומתנועות ידיו המהירות.

ברגע זה, לפי הגירסה ששמעתי, יצאו עיניו של אבלס מחוריהו. אבל היו

שהיה מוכן לקבל שמירה רגילה במקום אחר. מישהו שהיה מוכן לבצע שמירה שיגרתית יותר, כולל האזנה לרדיו, קריאה, נימנום, וקריאה טלפונית בהור לה למרכזן כל חצי שעה, כדי לשאול מה השעה.

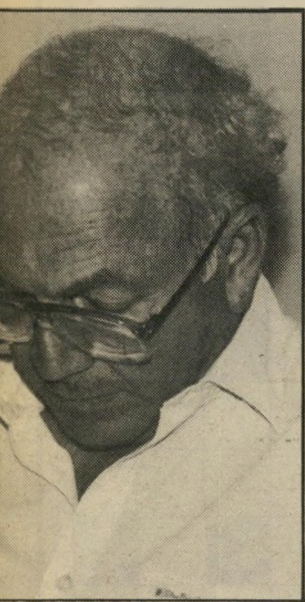
רק אחרי שהייתי מספר לו, לבלאט, על השינוי, הבנתי את משמעות הכינוי „חיוך כמו של החתול שלי קק את החי”.

במימד מסויימת, בלאט היה השומר הכי טוב שלנו. הוא ידע בדיוק מה מתרחש בשטח.

בהתחלה לא הבנתי שכל העיסוק

הם בעברית כה חלשה, כמיבטא כליכך בולט, שנאלצתי להקשיב לשניהם, כדי להבין מה בדיוק התרחש שם ליד הבי סיס כלילה.

„ראינו גבר אחד קוטף מקות מ כמה גברים!... הם לפתוח אוטו בלאט ולהור ציא גבר עם מכות!... אחד צעק: מה אתה שוכב איתה 20 דקות... איש צעק בלאט: 50 שקל זה לא כשביל 20 דקות. הוא היה בעל-בית של קורבא בלאט. קורבא 50 שקל שניים דקה, שלוש דקה... הם היו באוטו. עשו זיגרי זיג 20 דקות. הסרטורים כעסו. וגם זונה צעקה. שברה קלון של מקונית. גבר

שופט מלגם

ביקורת על המישטרה

פציעה הוגשו לבית המישפט עליידי עורכת-הדין אחיטוב.

בסיכומים טען הסניגור, עורך-הדין אהרון שלנגר, כי לא יתכן שנשים הולכות עם גבר כמעט זר לבית-מלון, כאשר אינן מסכימות למגע מיני. הוא ציין כי בשני המיקרים היתה לצעירה הזדמנות להתלונן או לברוח, כאשר הגיעו להרחימלון אנשי-התחזוקה ל- תקן את הטלוויזיה, במיקרה הראשון,

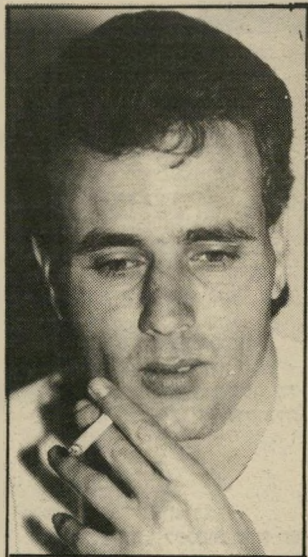
הוא קרע את גרבוניה, שבר את המאפרה, שרט את רגליה וגופה בזכוכית

והמלצר שהביא מיץ וקפה לחרר, בי מיקרה השני.

השופטים ישראל גלעד, משה טל- גם וארמונד לוי האמינו למתלוננות. הם מתחו ביקורת על המישטרה, שלא התייחסה ברצינות לתלוננתה הראשונה של אייריס, ולא ערכה חקירה.

בית-הדימשפט אמר על אייריס שהיא אשה צעירה ומשכילה, שולטת בעב רית על בוריה ומביעה את מחשבותיה בעברית רהוטה. הם אמרו כי היא העי דה בצורה בוטחת, וקשה היה שלא להתרשם כי היא מספרת גירסת אמת. אין ספק כי חוותה אירוע טראומטי, למרות שהסתובבה בעולם הגדול והת נסתה בחוויות הכוללות גם שימוש ב- קוקאין.

אדישות המישטרה כלפי תלוננתה גרמה לאיריס יאוש וחשש, והיא עברה להתגורר באילת. נגלל עבירותיו הקודמות, שביניהן גם הרשעה באינוס, החליטו השופטים להטיל על רטמן שש שנות מאסר בפועל. הפרקליטות סוברת כי העונש אינו חמור דיו, ושוקלת עירעור על קולת-העונש.

משוחרר בוזגלו תקדים מסוכן

כששני מישפטים נוספים תלויים ועומדים נגדו. האחד הוא באשמת הסגת גבול. עליי תבדיהאישום „בתאריך ה-27.7.87, כסמוך לשעה 11, במועצה המקומית קריית-טיבעון, הסיג הנאשם את גבולה של איתנה דויד (להלן המת לוננת), שהינה עוברת סוציאלית, בכך שבתום השיחה עימה התיישב על ה ריצפה במישרדה וסירב לעזוב את ה מישרד, חרף בקשתה, והפריע למהלך התקין של העבודה, וזאת כדי להקניי טה.”

המישפט השני התלוי ועומד נגדו הוא משום „בתאריך ה-21.12.86, סמוך לשעה 11 וחצי, בקריית-טיבעון, במיש רדי מחלקת-הרווחה, העליב הנאשם את רוזנברג מיכל, מנהלת מחלקת הר וחה (להלן המתלוננת), שמילאה אותה עת את תפקידה, בכך שאמר לה: „בואי הנה, ובל שרמוטה, מזויינת, זונה.”

נראה כי למיקרים כאלה לא היה תקדים מעולם, ושבוזגלו יצר תקדים מסוכן במעשיו. אחרת — מדוע ראתה המישטרה לנכון להגיש נגדו כיתבי אישום?

מעניינת מאוד סמיכות התאריכים בין שיחרורו ממעצר לכין תאריך הגי שת שני המישפטים נגדו. יתכן שזה מיקרי לגמרי. מכל מקום, לא במהרה ימצא לעצמו מנוח.

„אני קבע! קבעעעע!”

עוד הפתעות. לפתע הבחינו הבנות כי נהג ובהנאתו האנטי-חברתית. הן הת חילו לצעוק אליו: „מה אתה עושה, דגנראט? תפסיק כבר.” אך הוא בשלו, וכן בשלחו, ואבלס במיגרלו, והעולם כמינהגו נוהג.

כעבור כמה ימים, ביום השיחרור, כאשר המחליפים שלנו כבר הגיעו לבסיס, והיה ברור מעל לכל ספק שאנחנו אכן נשתחרר, מצאנו את אבלס ממלמל משהו. זה היה רועש למדי, כמובו, כי אבלס לא ידע את מובן המילה „בשקט”.

שאלנו אותו מה קרה. כשראה אותנו מסתכלים בו כמבטים אוהדים, הוא חזר על דבריו כמה פעמים, עד שלבסוף תפסנו שאנחנו באמת שומעים את מה שחשבנו שאנחנו שומעים. „אני קבע! אני קבעעעעעע!”

בזונות ובזונות פשוט נתנו לאבלס עניין מחורש בחיים הריקים והמשעממים שלו. יום אחד, הארגוני החליט להשתעשע איתי קצת, ולקח על עצמו לסי פר לי את הסיבה האמיתית לרצונו העז של אבלס להיות כה צמוד למיגרלו ולמישמרתו. הסיפור היה שאבלס שופך קצת מים בין רגלי הזונות המתקרבות למיגרל, תמורת שני שקלים לשטיפה.

האמנתי. ולמה שלא אמיין, בהתח שב באווירה הכללית ששררה בבסיס? הרי יומיים לפני כן, רווח לנו על זונה מושעממת שהורידה את בגדיה התח תונים, פרשה את רגליה בעמידה, ונפי נפה בדידה כדי לצנן את האוויר כשהיא מלווה בזעקות: „חם לוי חם לוי בואו בואו!”

***

על האוננות הפומבית לא זכיתי לשמוע ישירות מבלאט, אלא ממ-

בפקקי-תנועה לא יקול לזון. צעקה... קורבא לזרוק בלאט אבן. לא יודע למה. לא שומע כל דבר... כן, לא שמענו. ראינו אותו שובר קלון. הם היו יותר מדי רחוק מדי” כך בעברית מבובלת ולא מובנת.

זה היום שבו אבלס הגיע לרקיע השמיני.

אחרי זמן-מה התחלתי להבין שאבי לם לא מוכן לשמור בשום עמדה אחרת. כל ערב היינו בורקים את לוח השמיי רות, ואם אבלס היה מופיע בכל מקום מלבד המיגרל, הוא היה צועק: „אני בלאט לא חשוב. אני כל מקום לשמור. אני שלוש שנים צבא אדום רוסי בלי חופש. אני שומר. לא חשוב.” אבל המי בט שבעיניו ומשהו בשפת הגוף שלו היה מסיר את רצונו האמיתי, והייתי רץ לחפש מישהו שיהיה מוכן להתחלף איתו.

תמיד אפשר היה למצוא מישהו